Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1944 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 12ον ♦ Άρ. Φύλλου 3249|512 | Τιμή δρχ. 10.000 | Άρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεία Μητροπόλεως 42 Άρ. τηλ. 38-81

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΗΔΗ ΚΥΚΛΩΘΕΝΤΟΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΦΡΟΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΙΝΦΑΛ

ΤΟΚΙΟ,3 (ΔΝΒ).— Άπὸ μίαν ἰαπωνικὴν βάσιν εἰς τὰ ἰνδοβιρμανικὰ σύνορα ἀγγέλλεται ὅτι αἱ ἰαπωνικαὶ μονάδες συγκεντροῦνται διὰ μίαν γενικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς κυρίας ἐχθρικῆς θέσεως Ἰνφὰλ ἡ ὁποία ἔχει ἤδη τελείως ἀπομονωθεῖ. Μετὰ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ τοῦ Ἰνφὰλ εἰς Κοχίμα τῆς 28ης Μαρτίου ἤρχισαν ἀμέσως τὴν ἑπομένην αἱ ἰαπωνικαὶ δυνάμεις νὰ προελαύνουν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰνφάλ. Διὰ τῶν ἰαπωνικῶν τούτων μονάδων ἐκλείσθη ἀπολύτως ἡ γραμμὴ Ἰνφάλ—Κοχίμα ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μίαν συγκοινωνιακὴν ἀρτηρίαν Ἰνφάλ. τοῦ ἐχθροῦ. Ἀμέσως ὀπισθεν τῶν ταχέων ἰαπωνικῶν τμημάτων τὰ ὁποῖα ἐξετέλεσαν τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 28ης Μαρτίου ἀκολουθεῖ μία ἄλλη ἰαχυρὰ ἰαπωνικὴ μονὰς ἥτις τὴν 29ην Μαρτίου κατέλαβε μίαν σπουδαίαν τοποθεσίαν 30 χιλιόμετρα Β. τοῦ Ἰνφάλ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἡ Καταφρονεμένη

ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΓΟΥ

1ον

Ἡ πόρτα ἄνοιξε μὲ ὁρμὴ καὶ μὲ κρότο, καὶ ἐνῶ ἕνα δυνατὸ φύσημα ἀέρα παρ' ὀλίγο νὰ σβήσῃ τὴν λάμπα, πιρουσιάσθηκε ἕνας ἄνθρωπος κουκουλωμένος μὲ μία κάπα κάτασπρη ἀπ' τὸ χιόνι. Καθὼς δὲ ἔκαμε νὰ πινάξῃ τὸ χιόνι καὶ ἄνοιξε τὴν κάπα ἐφάνηκεν ἡ ὡραία μορφὴ μιᾶς κοπέλλας δεκαεφτὰ-δεκαοκτὼ χρονῶν.

— Ἡ Δέσπω! εἶπαν μ' ἕνα στόμα καὶ μὲ τὴν ἴδια ἀπορία ἑπτὰ—ὀκτὼ ἄνθρωποι ποὺ ἐκάθονταν μέσα στὸ ἰσόγειον ἐκεῖνο δῶμα, ποὺ ἄνοιγε κατ' εὐθεῖαν στὸ δρόμο, γύρω στὸ μεγάλο τζάκι ποὺ φεγγοβολοῦσεν ἀπὸ μιὰ δυνατὴ φωτιά.

Ἦταν παγωμένη χειμωνιάτικη νύκτα. Ἄγρια χιονοθύελλα ἐμάνιαζε στὰ βουνά, στοὺς λόγγους καὶ στὸ ψηλὸ χωριὸ τὸ σκεπασμένο στὴν ἀπότομη πλαγιά, στὸ Καλοχώρι.

Θὰ ἔλεγε κανένας πὼς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος ἀέρας ἔβγαινεν ἀπ' τὴ καταψυχρη ἀγκαλιὰ τοῦ θανάτου. Ἐσφύριζεν ἀπαισια μὲ φρικαλέα βοὴ καὶ ἐνέκρωνε τὰ πάντα. Ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἐπάγωναν.

Ὁλόκληρο τὸ χωριὸ μὲ τὰ πυκνὰ σπιτάκια του ἐφαίνετο σὰν νὰ ἔτρεμεν ἀπ' τὸ κρύο καὶ ἀπ' τὸ φόβο τοῦ θυμοῦ τῶν στοιχείων.

Κάθε φορὰ ποὺ ἔφθανεν ἡ βοὴ τοῦ ἀέρα στὸ σπῆτι τοῦ παπᾶ Ἀνανία, ὅπου εὑρισκόμεθα, καὶ ἔτριζαν τὰ δοκάρια του οἱ φίλοι τοῦ ἀγαθοῦ ἐφημερίου, ποὺ εἶχαν μαζευθῆ ἐκεῖ καὶ τὰ ἔλεγαν, διέκοπταν τὴν συνομιλία των καὶ ἔβλεπαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον σὰν νὰ αἰσθάνονταν τὴν ἀνάγκην νὰ συμμαζευθοῦν ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλο γύρω στὴ φωτιὰ ποὺ ἐσπινθήριζε στὸ μεγάλο τζάκι.

Ἡ ἀπότομη καὶ ἀπροσδόκητη ἐμφάνισι τῆς κοπέλλας τὴν ὥρα ἐκείνη καὶ μ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸ τοὺς ἐγέμισε ἔκπληξι καὶ ἀπορία μαζύ.

—Πῶς ἐδῶ κόρη μου! Τί τρέχει; Εἶπεν ὁ παπᾶς.

Ἡ κοπέλλα μὲ κομμένη ἀπ' τὸ ὁρόμο καὶ ἀπ' τὸ κρύο ἀναπνοὴ δὲν μποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ. Καὶ ὅμως περιέφερε γύρω τὸ βλέμμα της ἐκύτταξε τὸν παπᾶν σὰν νὰ ἤθελε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ μὲ τὰ βουρκωμένα καὶ λαμπερὰ μάτια της.

—Τί τρέχει λοιπόν; ἠρώτησεν πάλιν ὁ παπᾶς.

Ἡ κοπέλλα μὲ μισὴ καὶ ταραγμένη φωνὴ ἀπήντησε.

—Ἔφυγα δέσποτα...

Καὶ μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ξέσπασε σὲ κλάμα.

— Ἔφυγες! Ἔφυγες ἀπ' τὸ σπῆτι! Ἔκαμεν ὁ παπᾶς αὐστηρά!

Ὁ κοπέλλα ποὺ ἀναταράσσονταν ἀπ' τὸ κλάμα ἔκούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι.

— Καὶ ὁ ἀφέντης ὁ Τάσος σ' ἄφησε νὰ φύγῃς;

Ἡ κοπέλλα μὲ σκυμμένο κεφάλι καὶ ἀνάμεσα στὰ κλάμα της ἐψιθύρισε:

— Δὲν εἶνε ἐδῶ... Ἔφυγε τοπρωΐ καὶ δὲν φάνηκε ἀκόμη...

Ὁ παπᾶς ἐκούνησε τὸ κεφάλι σὰν νὰ ἤθελε νὰ πῇ ὅτι κάτι ἤξερεν αὐτὸς καὶ ἔπειτα ἐφώναξεν.

— Ποῦ εἶσαι εὐλογημένη παπαδιά!

Εἰς τὴν πόρταν ἑνὸς δωματίου ἐφάνηκεν ὁ ὄγκος μιᾶς μεσόκοπης γυναίκας.

— Μπᾶ ἡ Δέσπω! ἔκαμε μὲ ἀπορία καὶ ἡ παπαδιά.

— Ἔλα εὐλογημένη εἶπεν ὁ παπᾶς, πᾶρε τὸ κορίτσι μέσα νὰ τὸ ξεστάνῃς καὶ νὰ τὸ μερώσῃς.

Καὶ ὅταν ἡ εὐλογημένη ἐπῆρε μαζὺ τὴν νέαν καὶ ἔκλεισεν ὀπίσω της τὴν πόρτα ὁ παπᾶς ἐγύρισε στοὺς φίλους του καὶ εἶπεν ἐνῶ μία δυνατὴ πνοὴ ἀέρα συγκλόνιζε ὅλο τὸ σπῆτι.

— Ἄκοῦτε εὐλογημένοι τὴν ἀγτάρα ποὺ λυσσομανᾶ ἔξω; Ὁμολογάει τὰ βάσανα τῆς κοπέλλας αὐτῆς, τῆς Δέσπως. Ποιὸς νομίζετε πὼς εἶναι ἡ ἀγτάρα; Εἶνε τὸ πένθιμο καὶ σπαρακτικὸ τραγοῦδι τῆς μοίρας ποὺ δηγιέται τὰ πάθηματα τοῦ κόσμου, τὸ κλάψιμο τοῦ ἀδυνάτου, τὸ παράπονο τοῦ ἀβοηθήτου τὸ σπαραγμὸ τοῦ ἀπελπισμένου, τὰ βάσανα τοῦ πτωχοῦ, τὸ μαρτύριο τοῦ καταφρονεμένου. Δόσα σοι Κύριε!

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τελειώσῃ ὁ παπᾶς τὰ λόγια αὐτά, ποὺ πολὺ ὀλίγο ἱκανοποιοῦσαν τὴ περιέργειατῶν ἐπισκεπτῶν του καὶ ἡ πόρτα ξανάνοιξε ὁρμητικὰ καὶ παρουσιάσθηκε ἕνας νέος κατάσπρος σὰν στῆλη χιονιοῦ...

— Ὁ Γιάννος! εἶπαν ὅλοι.

Ὁ νέος χωρὶς νὰ καλησπερίσῃ ἠρώτησε μὲ κομμένη φωνή.

— Ἐδῶ ἦλθεν ἡ Δέσπω.

— Ναὶ εὐλογημένε, τὴ τρέχει; ἀπήντησεν ὁ παπᾶς.

— Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ γέροντα. Ἀπόψε ἔπῆγα στοῦ ἀφέντη μου τὸ ἀρχοντικὸ νὰ δώσουμε λόγο μὲ τὴ Δέσπω γιὰ τὴν ἀρραβώνα μας. Μὰ ὅταν πῆγα ἐκεῖ βρῆκα τὴν ἀφέντισσα τὴ κυρὰ Λάμπραινα ἄρωστη ἀπ' τὸ κακό της. Καὶ τί ἔμαθα; Πῶς ἡ Δέσπω ξεπόρτισε καὶ ἔφυγε ἀπ' τὸ σπῆτι. Ἡ ἀφέντισσα ἡ κυρὰ Λάμπραινα μοῦ εἶπε πὼς θὰ εἶναι ἐδῶ καὶ μ' ἔστειλε νὰ τὴν πάρω καὶ νὰ τὴν πηγαίνω πίσω.

— Καὶ γιατί ἔφυγεν; ἠρώτησεν ὁ παπᾶς.

— Γιατί; Μήπως ξέρω; Ὅταν τὴν ζήτησα ἀπ' τὴν ἀφέντισσα τὴν κυρὰ Λάμπραιναν τὴν ἔδωκε νὰ μὲ πάρῃ γι' ἄντρα της. Καὶ ἀπόψε ποὺ ἤταν νὰ ὡσουμε λόγο ἔφυγε...Ποὺ εἶναι τὴν ἀφέντη παπᾶ, μέσα;

Ὅλοι τὸν ἄκουαν μὲ περιέργεια καὶ ἀπορία. Ὁ παπᾶς ἐσταυροκοπήθηκε, ἀνάσηκώθηκε ἀπ' τὸ μαντῆρι καὶ εἶπε.

— Ἐδῶ εἶνε σοῦ εἶπα. Περίμενε λιγάκι.

Ἔπειτα ἐπῆγε στὸ διπλανὸ δωμάτιο ὅπου βρῆκε τὴν Δέσπω νὰ κλαίῃ καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ τὴν μερώσουν ἡ παπαδιὰ καὶ οἱ δύο κόρες της.

— Γιατὶ τὸ ἔκαμες αὐτὸ Δέσπω; τὴν ἠρώτησενὁπαπᾶς

Ἡ κοπέλλα δὲν ἐδίστασε ν' ἀπαντήσῃ.

— Δὲν τὸν θέλω, δέσποτα, δὲν τὸν θέλω...

— Καὶ γιατὶ τὸν ἐδέχθηκες στὴν ἀρχὴ καὶ ἀπόψε ποὺ ἦταν νὰ δώσετε λόγον τὰ γύρισες;

— Γιατί... γιατί... τὸ ἤθελεν ἡ θεία μου καί... ἐκεῖνος...

— Ποιὸς ἐκεῖνος;

— Ὁ ἀφέντης ὁ Τάσος...

— Καὶ ἐσύ, κόρη μου, γιατὶ δὲν τὸν θέλεις. Ὁ Γιάννος εἶναι καλὸ καὶ ἄξιο παλληκάρι. Ὅμορφος εἶνε, λεβέντης εἶναι, δουλευτάρης εἶναι καὶ τὸν τρόπο του τὸν ἔχει λίγο πολύ... Θὰ εἶσθε ταιρια στὸ ζευγάρι...

Ἡ Δέσπω ἔσκυψε καὶ ἔξακολούθησε νὰ κλαίῃ.

Ὁ παπᾶς ἐσυνέχισε.

— Ὁ Γιάννος ἤλθε νὰ σὲ πάρῃ, εἶναι ἔξω. Τὸν ἔστειλεν ἡ θειά σου νὰ σὲ πηγαίνῃ πίσω στὸ σπίτι.

— Ὄχι... ὄχι δέσποτα, δὲν πηγαίνω πίσω! Θὰ γυρίσω στὴ Βρυσοῦλα, στὴ μπάμπω Στεργάνω...

— Τί λὲς κόρη μου! εἶπεν ἐπιπληκτικὰ ὁ παπᾶς. Γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα! Θὰ πηγαίνῃς πίσω στὴ θεία σου ἂν ὄχι ἀπόψε αὔριο.

— Ἀπόψε, ἀμέσως τώρα, εἶπε μιὰ φωνὴ ἔντονη καὶ ἐπιβλητικὴ ἀπὸ τὴν μισοανοιγμένη πόρτα τοῦ δωματίου.

Ὁ παπᾶς ἐγύρισε ξαφνιασμένος καὶ καθὼς εἶδε τὸν νεοελθόντα εἶπεν.

— Ὁ ἀφέντης ὁ κὺρ Τάσος...

Ἦταν ἕνας νέος ἐως εἴκοσι πέντε χρονῶν, ὁμορφος καὶ λιγερὸς, ψηλὸς καὶ περίφανος, πλούσια ντυμένος καὶ καταχαιρισμένος. Εἶχε μπῆ κι' αὐτὸς σὰν σίφουνας στὸ δῶμα καὶ ἀπ' ἐκεῖ στὸ δωματιο.

— Ἐμπρὸς σήκω Δέσπω, εἶπε προστακτικὰ καὶ κάπως ἄγρια ὁ νέος...

Ἐκείνη φοβισμένη καὶ τρεμάμενη ἐσηκώθηκε καὶ μὲ τὰ μάτια κάτω ἐπῆγε πρὸς τὸν Τάσον.

— Νὰ μᾶ; συμπαθᾶτε, εἶπεν ὁ Τάσος στὸν παπᾶ καὶ στὴ συμβία του, γιὰ τὴ φασαρία ποὺ σᾶς κάναμε.

Ὅταν οἱ δύο νέοι ἐβγῆκαν στὸ δῶμα καὶ καλονύχτισαν τοὺς ἄλλους ὁ Γιάννος ἔκαμε νὰ τοὺς ἀ ολουθήσῃ.

— Ἐσύ, τοῦ εἶπεν ὁ Τάσος προστακτικὰ καὶ ἄγρια, μεῖνε ἐδῶ...

—Γιατί; ἔκαμε μὲ ἔντονο ὕφος σὰν νὰ ἤθελε νὰ διαμαρτυρηθῇ ὁ Γιάννος...

—Γιατί δὲν σὲ θέλει ἡ κοπέλλα καὶ ἡ ἀρραβώνα χαλνάει... ἀπήντησε ὁ Τάσος καὶ ἐβγῆκε μαζὺ μὲ τὴν Δέσπω ἔξω στὴ χιονοθύελλα καὶ στὰ ἀκοτάδι.

Ἀλλ' ἐνῶ ὁ παπᾶς ἐστανροκοπεῖτο ἀωσπηλός καὶ οἱ ἄλλοι κάτι ἐμουρμούριζεν ὁ Γιάννος πρὶν ἀκόμη κλείσῃ καλὰ ἡ πόρτα τὴν ἄνοιξε καὶ πετάχθηκεν ἔξω.

Δὲν ἐπέρασαν ὀλίγα δευτερόλεπτα καὶ μέσα στὸ δῶμα ἀκούσθηκαν μαζὺ μὲ τὴ βοὴ τῆς ἀντάρας δύο πυροβολισμοί, κραυγὲς γυναικεῖες καὶ ἔπειτα ἄλλο. τρεῖς πυροβολισμοί...

— Σκοτώνονται ἔξω, ἐφώναξαν ὅλοι καὶ ἔτρεξαν πρὸς τὴν πόρτα..

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ Ο ΜΕΛΟΘΑΝΑΤΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἐξετελέσθη ὁ καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ Κακουργοδικείου Ἰωάννης Λαζαρίδης κατηγορούμενος ἐπὶ ληστεία μετὰ φόνου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ

1) Οἱ ἀπὸ ἀέρος βομβαρδισμοὶ οἱ ἀπασκοποῦντες ὁλοκληρωτικὰς καταστροφὰς δὲν ἀντιμετωπίζονται μοιρολατρικῶς.

2) Δὲν προστατεύεται τις οὔτε ἀπὸ τὴν ὀφοβίαν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι συναθροίζονται εἰς τὰς ὁδούς, τὰς πλατείας ἢ συνωστίζονται εἰς ἀκατάλληλα οἰκήματα καὶ θεῶνται ἐπαθῶς, οὔτε μὲ τὸν πανικὸν εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας πτώσεις βομβῶν, διότι τότε εἶνε πολὺ ἀργά.

3) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀεροπορικῆς ἐπιδέσεως οἱ κίνδυνοι δὲν προέρχονται μόνον ἐκ τῆς πιθανῆς πτώσεως τῶν βομβῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν βλημάτων καὶ ἐκ τῶν θρυσμάτων τῶν ὀβίδων τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ.

4) Ἡ ἔλλειψις τῶν μέτρων προνοίας ἐναντίον τῶν κινδύνων τούτων καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου ἐλλειψις ψυχραιμίας προκαλεῖ πανικὸν καὶ δημιουργεῖ ἀνεπανορθώτους καταστροφάς.

5) Οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι πρέπει νὰ λάβωσι τὰς ἐν ὄψει ὁδηγίας καὶ δὴ α) ἐγκαίρως, β) μὲ ἀπόλυτον ψυχραιμίαν καὶ γ) πρό παντὸς ὁμέσου κινδύνου.

6) Ὅταν δίδεται σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ πρέπει :

α) Νὰ παύσῃ ἡ κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων,

β) Νὰ παύσουν ἀμέσως αἱ παραστάσεις τῶν θεάτρων καὶ κινηματοθεάτρων.

γ) Ὅλα τὰ ἑστιατόρια καὶ σχετικὰ πρόχειρα Δημόσια Κέντρα πρέπει νὰ κλείσουν.

δ) Ὁ καθεὶς πρέπει νὰ προφυλαχθῇ ὅπου ἀκριβῶς εὑρίσκεται κατὰ τὴν ὥραν τοῦ συναγερμοῦ, καὶ εἰ δυνατὸν νὰ προφυλαχθῇ εἰς καταφύγιον, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὡς ἐκπληροῦντα τοὺς σχετικοὺς ὅρους ἀσφαλείας καὶ ὁρύγματα.

7) Κάθε ἱππήλατον τροχοφόρον πρέπει νὰ ἀποζευγνύηται καὶ τὸ ζῶον νὰ προσδένηται καλῶς εἰς τὸν πλησιέστερον στῆλον. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ λάβωσι ὑπ' ὄψιν ἅπαντες ἀλλοζώνοι.

8.—Τὰ τροχιοδρομικὰ ὀχήματα δέον νὰ σταθμεύουν κενὰ εἰς ἣν θέσιν ὁκριβῶς εὑρίσκονται, τὰ λοιπὰ ὀχήματα ὡς καὶ παντὸς εἴδους τροχοφόρα καὶ τὰ αὐτοκίνητα τοποθετοῦνται ἄνευ συνωστισμοῦ καὶμὲ ἐσβεσμένους φανοὺς εἰς τὰς παραπλεύρους ὁδούς, ἀλλὰ ὁμακρὰν τῶν διασταυρώσεων καὶ στροφῶν ἢ κρουνῶν πυροσβέσεως, διὰ νὰ μὴ παρεμποδίζεται ἡ κυκλοφορία τῶν ὑπηρεσιακῶν τροχοφόρων καὶ ἡ λῆψις ὕδατος ἀπὸ τὰς ἀντλείας τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας. Εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἀστυνομίας παρέχεται ἄμεσος ὑπακοή.

9.— Ἡ κυκλοφορία εἰς τὰς βομβαρδισθείσας περιοχὰς ἄνευ σχετικῆς ἀδείας ἀπαγορεύεται καὶ εἶνε συνδεδεμένη μετὰ κινδύνου ζωῆς.

10.—Αἱ ὑπηρεσίαι Παθητικῆς Ἀεραμύνης θὰ πράξουν τὰ πᾶν διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν μέσων προστασίας τοῦ ὁμήχου πληθυσμοῦ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σημερινῶν δυνατοτήτων καὶ εἶνε πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν τὸ κοινὸν μὲ κάθε τρόπον.

Διὰ τῆς συμπληρώσεως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης ἐκδιδομένας ὁδηγίας καὶ διὰ τῆς λήψεως τῶν μέτρων προστασίας ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ καθεὶς ὅτι βοηθεῖ ἐν τινὶ μέτρῳ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Τὴν προτεραιότητα ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας ἐνέχουν τὰ ὁρύγματα διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐν προκειμένῳ ἐδημοσιεύθη α ν καὶ ὁδηγίαι. Πάντως καλὸν θὰ εἶναι, ἐφόσον κατασκευάζονται ὁρύγματα, νὰ εἶναι ἐλαφρῶς σκεπασμένα.

Θεσ/νίκη τῇ 19 Μαρτίου 1944

Ἐκ τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Παθητικῆς Ἀεραμύνης

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΕΝΤΡΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰς προγραμματικὰς της δηλώσεις τὸν Ἰανουάριον 1944 ἡ Ἐθνικὴ Ἕνωσις Ἑλλάδος, ἐξέπεμψε παραλλήλως πρὸς τὸ συνθήματα γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας ἕνωσι, καὶ τὰς σαρυήχους διακηρύξεις τῆς ὁποφάσεώς της, νὰ ἡγηθῇ τῆς ἐθναϊστορικῆς ἐκκινήσεως πρὸς σωτηρίαν τῆς φυλῆς.

Δὲν ἐπρόκειτο διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας περὶ ἑνὸς θεδιαμέτρου καὶ καιροσκοπικοῦ κατασκευάσματος, ὅπως ἐκεῖνα ὅπινα κατέκλυσαν τοὺς τελευταίους χρόνους τὸ πολιτικὸν μας προσκήνιον. Ἦτο ἡ συνέχισις μιᾶς ἐκ συνειδήσεως εἰλικρινοῦς προσπαθείας πρὸς περιφρούρησιν παντὸς ἐθνικοῦ ἀγαθοῦ, ἥτις ὁπὸ δεκαεπταετίας ἔχει ὁποδείξει εἰς πάντας ἀγνότητα προθέσεων καὶ ὑγιεῖς ἀντιλήψεις. Ἦτο, ἡ ἐπανεμφάνισις τῶν λεγεώνων τοῦ μόνου ὑγιοῦς ἑλληνικοῦ κοσμοθεωρητικοῦ συγκροτήματος, τὸ ὁποῖον περικλείει εἰς τὰς ἰδέας του τὰς ἐπιτυχεστέρας λύσεις τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων τοῦ λαοῦ μας. Ἦτο ἡ ἔκφρασις τῆς βεβαιώσεως; ἑνὸς συντεταγμένου καὶ ψυχικῶς ἀδιασπάστου συνόλου, νὰ συμπληρώσῃ τὴν πολυετῆ ἐθνικὴν ἐρᾶσιν του χαράσσων εἰς τὸ ἀνεμπόδιστον ἔθνος τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητά του.

Καὶ ὅταν τὴν γνωστὴν ἐποχὴν ἐξέπνευσεν ἡ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας, ὅταν ἡ θέλησις τοῦ Ἔθνους ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ πολιτικὸν παράγοντα, τότε ὠφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ τεθῶμεν εἰς ὁδράνειαν.

Ἀλλ' οἱ εὐγενεῖς ἰδέαι δὲν ἀποθνήσκουν εἰς τὰς ψυχάς. Πολὺ περισσότερον ὅταν εἶνε δημιουργημέναι καὶ ἐραιωμέναι μὲ αἱματηρούς ἀγῶνας.

Αὐτὴν τὴν ἐνδοξον ἱστορίαν, αὐτὰς τὰς ἱερὰς καὶ καθηγιασμένας ἀναμνήσεις, αὐτὴν τὴν ὑπερήφανον Δράσιν, ἐζήτησαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι πολλοὶ αὐτοονομαζόμενοι ὑπερφιλοπολιτικοί Ἡγέται. Ἐνεφανίσθησαν δηλαδὴ ὀργανώσεις καὶ λεγεῶνες, τάγματα καὶ ποικίλα δημιουργήματα τὰ ὁποῖα διαίως ὑποθέτησαν τὸ Σύμβολά μας καὶ τὴν Ἱστορίαν μας. Ἰδίως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν περιφέρειαν ὑπῆρξεν ἡ Ε.Ε.Ε. θῦμα τοιούτων αἰσχρῶν καπηλεύσεων. Ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων ἐπέβαλε τότε μόνον ἄγρυπνον παρακολούθησιν καὶ σιχή. Σήμερον ὅμως; ὁπότε ἐλύθησαν τὰ ὄσομὰ τῆς ἐκφράσεως; ρηγνύμεν κρυγὴν διαμαρτυρίας; ἐνώπιον τοῦ ἔθνους; καὶ γνωστοποιοῦμεν ὅτι :

Οὐδὲν ἀπὸ ὅσα ἐνεφανίσθησαν μὲ τὴν ὀνομασίαν Ε. Ε. Ε. ὑπῆρξε ἐνέργειά μας. Ἡ Ἐθνικὴ Ἕνωσις Ἑλλάδος ὅτε πρώτην φορὰν μετὰ πολυετῆ ἀνάπαυλαν, ἐξεδηλώθη τὴ 1η Ἰανουαρίου 1944 ἐν Ἀθήναις ὁναλαβοῦσα τὸν Ἀγῶνα διὰ τὴν ἐποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Θεσσαλονίκη τῇ 30-3-44

Ἐθνικὴ Ἕνωσις Ἑλλάδος Κέντρον Θεσσαλονίκης

ΕΝΩ ΚΥΛΑ Ο ΧΡΟΝΟΣ

Ἡ χθεσινὴ ἑορτὴ διὰ τὸν ἄπορο φοιτητή

Ἡ καλλιτεχνικὴ ἑορτὴ ἡ ὁποία ἐδόθη χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ Κρατικὸ Θέατρο διὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν ἀπόρων φοιτητῶν μὲ τὴν φροντίδα τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης καὶ τὴν πρόθυμη ἐνίσχυση καὶ συμμετοχὴ καλλιτεχνῶν τοῦ θεάτρου καὶ τῆς μουσικῆς, ἐσημείωσε, ὅπως ἄλλωστε προεβλέπετο, πλήρη ἐπιτυχία.

Τὸ ἐκλεκτὸν κοινὸν ποὺ συνέρρευσε, ἀπήλαυσε μίαν ὡραίαν ἑορτὴν καὶ ὡς σύνολον καὶ ὡς καλλιτεχνικὴν κατὰ μέρος σύνθεσιν καὶ ἐξεδήλωσε μὲ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησή του, Εἰς τὴν ὀρχήν, μία φοιτήτρια, ἡ δίνις Ἀλ. Ἀθανασιάδου, ἐξήγησε δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν τῆς ἑορτῆς—ἐνίσχυσις τῶν ἀπορωτέρων καὶ ἀσθενῶν φοιτητῶν, ὅφοῦ ἐνισχυσις ὅλων τῶν ἀπόρων φοιτητῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μὲ μίαν παράστασιν—καὶ ηὐχαρίστησεν ὅσους συνέδραμον καὶ ἐνίσχυσαν τὴν πρωτοβουλίαν αὐτήν. Κατόπιν, ὁ κ. Κατράκης ὁπήγγειλε μὲ ἐπιτυχίαν ἕνα ἀπόσπασμα ὁπὸ τὸν πρόλογο τοῦ «Ἐρωτόκριτου», τοῦ Βιτσέντζου Κορνάρου καὶ ἔπειτα ἡ δίνις Κεφαλᾶ τὸν περίφημο «Ποσματευτὴν τοῦ Γρυπάρη. Ἐπηκολούθησαν ἐπιτυχεῖς ἐπίσης; ὁπαγγελίαι τοῦ «ψωμοπάτη» τοῦ Κρυστάλλη ὁπὸ τὸν κ. Κ. Παπᾶ καὶ τοῦ «Ταξειδιοῦ» τοῦ Παρφύα ὁπὸ τὴν δίδα Κεφαλᾶ.

Μετὰ τὰς ὁπαγγελίας, ἡ καλλιτέχνις τοῦ ὁσματος δίνις Β. Πίπη ἐτραγούδησε τέσσαρα ὡραιότατα δημοτικὰ τραγούδια καὶ κατόπιν ἐγοήτευσε τὸ κοινὸν μὲ τὴν χαρευτικὴ τέχνη της ἡ δίνις Ἀγάπη Μαλακιάν.

Τὸ δεύτερο μέρος τοῦ προγράμματος; περιελάμβανε τραγούδι ὁπὸ τὸν ἠθοποιὸ κ. Ζερβό, μουσικὴ-ἐκτέλεσι ὁπὸ τὸν κ. Τώνη Γεωργίου καὶ ἕνα σκέτς. Ὁ κ. Ζερβὸς ἐτραγούδησε τὸν «Μενούσαγα», ὑπεχρεώθη δὲ ὁπὸ τὸ κοινὸν νὰ τραγουδήσῃ καὶ δεύτερο, τὸ «Πλυντρεύω τὴν ὁγάπη μου». Ἐπίσης ὁ κ. Τώνης Γεωργίου, μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ὁπόδοσι τῆς «Πολωνέζας» τοῦ Σοπὲν ὑπεχρεώθη ὁπὸ τὸ κοινὸν νὰ παίξῃ καὶ δεύτερον μουσικὸν σύνθεσιν, ἕνα βαλς τοῦ Σοπέν. Τὸ ὡραιότατον σατυρικὸν σκέτς τοῦ γνωστοῦ Ἀθηναίου δημοσιογράφου καὶ θεατρικοῦ συγγραφέως κ. Δ. Ψαθᾶ «Ἡ Γαλάζια χελώνα»—σάτυρα τοῦ συμβολισμοῦ στὴν ποίηση, τὴ λογοτεχνία κα. τῆς ψευτοδιανοητικότητας ποὺ σερβίρουν στὰ σαλόνια λαχῖς ἀνευρετικοὶ ἀνδρωποὶ καὶ κυράδες τῆς καλῆς; καὶ τῆς κακῆς ὥρας—ἐσημείωσε ὅλως ἰδιαίτερη ἐπιτυχία. Ἀπεδόθη μὲ μπολὲ καὶ ζωντάνια ὁπὸ τὰς ἐξαιρετικὸς μας καλλιτέχνιδος κ-αν Ἕλλη Ξανθάκη, δίδα; Βαλανώκη καὶ Κεφαλᾶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας κ. Ζερβόν, Ραφτόπουλον, Βλαχόπουλον καὶ Κατσιώτην.

Ὁ σκηνοθέτης; κ. Μιχαηλίδης, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἑορτῆς, ἐπεφύλαξε μίαν εὐχάριστον ἔκπληξιν εἰς τὸ κοινὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκέτς αὐτοῦ. Ἀντικατέστησε τὴν ὑπηρέτριαν τὴν ὁποίαν προέβλεπε τὸ σκέτς καὶ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπεδύετο ἡ δίνις Κατσαδ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΣΦΟΔΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤ. ΜΕΤΩΠΟΥ

ΕΝΑΥΑΓΗΣΑΝ ΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ ΔΙΑΣΠΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 3. (ΔΝΒ).—Εἰς τό Νότιον τμῆμα τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου ἐπεχείρησεν ὁ ἐχθρός τό Σάββατον τήν Ἀπρίλιον εἰς τόν τομέα ἑνός σώματος στρατοῦ μεταξύ τοῦ κάτω Οὐκρανικοῦ Μπούκ καί τοῦ Δνειστέρου μετά σφοδράν προπαρασκευήν πυροβολικοῦ καί ὁλμοβόλων ὑποστηριζόμενος ταυτοχρόνως καί ὑπό 140 περίπου ἁρμάτων μάχης νά ἐπιτύχῃ μίαν διάσπασιν τοῦ κινητοῦ ὁμυντικοῦ γερμανικοῦ μετώπου. Κατόπιν πειομόνων ἀγώνων τά στρατεύματά μας ἀπέκρουσαν ἁπασας τάς ἐπιθέσεις ταύτας καί ἐπεβίβασαν τάς ἐπιτεθειμένας μονάδας εἰς τά ὁπλοστάσια των. Ἀναμένομεν ἡσυχοι καί πλήρη αὐτοπεποιθήσεως εἰς τάς θέσεις μας διά νά ἀντιταχθῶμεν κατά τῆς μανίας τοῦ μπολσεβικικοῦ κολοσσοῦ.»

Ἡ ἐφημερίς «Κουρεντοὶ λ» γράφει: Ἡ Σοβιετική Ρωσσία ἀγωνίζεται ἐναντίον τῆς Εὐρώπης ζητοῦσα νά διαρρήξῃ τάς θύρας της ἐνῶ ἡ ἀγγλική καί ἀμερικανική δύσις δέν ἐννοεῖ νά κατανοήσῃ τήν ὅλην κατάστασιν. Δέν ὑπερασπιζόμεν μόνον τήν χώραν μας ἀλλά καί τάς μορφάς τοῦ πολιτισμοῦ μας. Κατά τήν στιγμήν αὐτήν κάθε ἄλλη σκέψις πρέπει νά τεθῇ εἰς τό περιθώριον. Πρόκειται περί τῆς σωτηρίας τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως. Οἱ κόποι καί αἱ θυσίαι αἱ ὁποῖαι θά ζητηθοῦν ἀπό ἡμᾶς δέν ὑπερβαίνουν τάς δυνατότητάς μας. Εἴμεθα καί ψυχικῶς ἕτοιμοι διά βαρείας στιγμάς καί ἐξακολουθοῦμεν νά ἀγωνιζόμεθα μέ ἕν ὅπλον τό ὁποῖον δέν διαθέτει ὁ ἐχθρός ὅλη. μέ κτό δίκαιόν μας».

Ἡ ἐφημερίς «Καπιτάλ» ἐξ ἄλλου γράφει: «Ἡ ἱστορική στιγμή τήν ὁποίαν διερχόμεθα εἶναι τόσον τεραστίας σημασίας καί ἡ σκιά της ἐπεκτείνεται ἐπί τόσων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ὥστε πᾶσα ὑποχώρησις ἀπό τήν γραμμήν ἡ ὁποία ὑποχρεούθη ὑπό τῶν περιστάσεων, θά ἐσήμενεν τήν ἀφετηρίαν λίαν λυπηρῶν γεγονότων. Διά τούς Ρουμάνους ἕν μόνον σύνθημα εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχῃ κατά τάς στιγμάς ταύτας: Ἐμπρός διά τόν ἀγῶνα».

Ο ΕΡΚΟΛΙ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ 3.4.44 (Δ. Ν.Β.)—Τό βρεττανικόν γραφεῖον πληροφοριῶν ἀγγέλλει ἐκ Νεαπόλεως ὅτι ὁ κομμουνιστής ἀρχηγός Ἔρκολι ἐξέδωκε τό Σάββατον μίαν προκήρυξιν ἀπευθυνομένην πρός ἅπαντα τά ἀριστερά κόμματα τῆς Ἰταλίας διά τῆς ὁποίας καλεῖ ταῦτα νά μή ἐπιμένουν περαιτέρω ἐπί τῆς παραιτήσεως τοῦ τσάρ Βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, νά συνασπισθοῦν διά τήν δημοκρατικοποίησιν τῆς κυβερνήσεως Μπαντόλιο καί νά ἀναβάλουν ἁπάσας τάς τελειωτικάς μεταρρυθμίσεις διά τήν μεταπολεμικήν περίοδον.

ΑΠΕΣΥΡΘΗ Ο ΡΟΥΜΑΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 3. (Δ. Ν. Β.)—Ὁ ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ρουμανίας Νεάγου ὑπέβαλεν τήν παραίτησίν του. Ὡς διάδοχός του ὡρίσθη ὁ καθηγητής Γκέρον Νάτα ὁ ὁποῖος ἀπό ἐτῶν εἶναι προϊστάμενος τοῦ Ρουμανικοῦ Ἰνστιτούτου Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καί θεωρεῖται ὡς αὐθεντία εἰς τά τραπεζικά ζητήματα.

ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΟΥΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ, (ΔΝΒ).—Ὡς ἀνοφέρει τό ΕΦΕ ἐξ Οὐάσιγκτων ἐν βορειοαμερικανικόν μεταγωγικόν ἐδέχθη ἐπίθεσιν καί κατερρίφθη ὑπό ἀγγλικοῦ καταδιωκτικοῦ εἰς τήν Μεσόγειον. Τά μέλη τοῦ πληρώματος τοῦ βορειοαμερικανικοῦ ἀεροπλάνου τό ὁποῖον ἐθεωρήθη ὁπό τούς Βρεττανούς ἀεροπόρους ὡς γερμανικόν ἀεροπλάνον, ἐφονεύθησαν. Ὁ βρεττανός πρεττανός πρεσβευτής ἐν Οὐάσιγκτων λόρδος Χάλιφαξ ἐξέφρασεν πρός τήν κυβέρνησιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τήν λύπην του διά τό ἐπεισόδιον.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ Δ. Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Τακτοποιηθέντος τοῦ ζητήματος τοῦ κτιρίου ἡμῶν καί προκειμένου νά ἐπαναρχ σῃ ἡ ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας; προσωρινῶς διακοπεῖσα λειτουργία τοῦ Συσσιτίου ἡμῶν, καλοῦνται ὅπως προσέλθωσι πρός ἔλεγχον τά εἰς τήν δύναμιν ἡμῶν ἐγγεγραμμένα παιδιά ὡς ἑξῆς:

1) Τά ὑπ' αὔξοντα ἀριθμόν 1 ἕως 1000 τήν 4ην Ἀπριλίου ἡμέραν Τρίτην ἀπό ὥρας 9ης π.μ. μέχρι 12ης.

2) Τά ὑπ' αὔξοντα ἀριθμόν 1001 ἕως 2000 τήν 5ην Ἀπριλίου ἡμέραν Τετάρτην ἀπό ὥρας 9ης π.μ. μέχρι 12ης.

3) Τά ὑπ' αὔξοντα ἀριθμόν 2000 καί ἄνω τήν ὁην Ἀπριλίου ἡμέραν Πέμπτην ἀπό ὥρας 9ης π.μ. μέχρι 12ης.

Ὅλα τά παιδιά πρέπει νά φέρουν μαζύ των τά ὑπ' ἡμῶν χορηγηθέντα εἰς αὐτά δελτία ταυτότητας τοῦ Συσσιτίου ἡμῶν καί νά συνωδεύονται ὑφ' ἑνός τῶν γονέων ἤ κηδεμόνων των.

Παιδικόν Συσσίτιον
Δ. Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Κοινωνικά

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
καί
ΜΑΝΑ ΤΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐτέλεσαν τούς γάμους των τήν 2|4|44

ΕΥΤΥΧΕΙΣ

ὅσοι μπορέσητε νά ἀπολαύσητε τό περίφημο ἔργο

ΓΚΡΑΝ ΓΚΙΝΙΟΛ

ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΜΙΛΟΥΣΑ

μέ τούς ἀριστεῖς τοῦ Γαλλικοῦ κινηματογράφου

ΠΙΕΡ ΦΡΕΝΑΙ
ΖΟΣΕΛΙΝ ΓΚΑΕΛ

Συναρπαστικό, ἐνδιαφέρον. Πρωτοτυπία μοναδική. Ἀγωνία πρωτοφανής, ποῦ ἔχετε δοκιμάσει στά ἀξέχαστα «ΦΡΑΝΚΕΣΤΑΪΝ» καί «ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ».

Τέτοιο εἶναι τό περίφημο δημιούργημα τοῦ διαμονίου σκηνοθέτου

ΜΩΡΙΣ ΤΟΥΡΝΕΡ

Σήμερον ἐξαιρετική πρεμιέρα

ΗΛΥΣΙΑ

Ἔχετε ἰδῆ Ἔργα καλά. Ἔχετε ἀπολαύσει ἀριστουργήματα. Ἀλλά ὅλες καί ὅλοι θά ἀναγνωρίσετε ὅτι πρώτη φορά ἐνθουσιασθήκατε τόσο πολύ ὅταν ἰδῆτε τό ἀριστούργημα—ἀριστουργημάτων

ΤΟ ΒΟΥΒΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

μέ τούς

ΠΩΛ ΓΙΑΒΟΡ
ΕΛΣΙ ΣΙΜΟΡ

Ἐξαιρετική Πρεμιέρα

ΟΡΦΕΥΣ

Ἐξασφαλίσατε θέσεις

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἐγνατίας 41. Τηλ. 29-80 ἐντός τοῦ χαρτοπωλείου

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΛΚΟΥΣ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ ΜΕ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΝ ΔΙΑΓΝΩΣΙΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάσχων ἀπό ἕλκος τοῦ δωδεκαδακτύλου ἐθεραπεύθην ἀπό τόν ἰατρόν κ. Ἀργύριον Κούζαν διά τοῦ νέου φυσιοθεραπευτικοῦ συστήματος.

Κατά τήν συνθετικήν διά γνωσιν πού μοῦ ἔκαμε, τό ἕλκος δέν ἦτο ἡ ὅλη ἀσθένεια, ἀλλά ἐ γαστρεντερικός σωλήν ὅλος ἦτο φλογισμένος ἕνεκα χρονίας δυσκοιλιότητος καί εἰς ἕν τρῆμα ε χβλάβην ἑλκωτικήν.

Πρός θεραπείαν ἡμέρας τινάς ἔφαγα μόναν χυλόν σιταριοῦ. Ἡ δίαιτα αὕτη πολύ μέ ὠφέλησε, διότι καθαρίσθηκε ὁ ἐντερικός σωλήν. Ἔπειτα ἔκαμα νηστειοθεραπείαν, ὀλίγας ἡμέρας ἔπερνα ὡς τροφήν μόνον πορτοκαλάδες καί μηλόζουμο. Οὕτω βγῆκε καινούργιος ἐσωτερικός ὑμήν τῶν ἐντέρων, ὅτε ἐθεραπεύθη ριζικῶς καί τό ἕλκος.

Τώρα δέν ἔχω καθόλου ἐνόχλημα δυσπεψίας. Ἐντός 40 ἡμερῶν γιατρεύθηκα, ἡ θεραπεία μου δέ ἐβεβαιώθη καί ἀκτινοσκοπικῶς, διότι ἡ γενομένη ἐξέτασις ἀπέδειξε ὅτι ἕλκος δέν ὑπάρχει πλέον.

Γράφω ταῦτα ὄχι ἁπλῶς διά νά εὐχαριστήσω τόν δια κεκριμένον ἰατρόν, ἀλλά διότι πιστεύω ὅτι ἡ διάδοσις τοῦ συστήματός μου εἶναι πολύ ὠφέλιμος εἰς τήν Κοινωνίαν.

Μιχ. Πιρελόγλου
βιομήχανος
Θεσ/νίκη Ἀμπελόκηποι Ἤρους 63

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΥΖΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται Τσιμισκῆ 94 11—1
Ἐφαρμόζει συνθετικήν διά γνωσιν καί φυσιοθεραπείαν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Οἱ Σ. Ε. Κ. προκηρύσσουν μειοδοτικήν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν διά τήν προμήθειαν:

10.000 τεμ. κεράμων Γαλλικοῦ τύπου.

Οἱ σχετικοί ὅροι προμηθείας εἰσί κατατεθειμένοι εἰς τό Γραφεῖον Προμηθειῶν Σ.Ε.Κ. Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 4—τηλ. 69—28 καί εἰς τήν Ἀποθήκην Ὑλικοῦ ΣΕΚ τηλ. 41—41 ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀπευθύνονται καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπό ὥρας 9—12 π. μ.

Προσφοραί γίνονται δεκταί τήν 7 τρέχοντος ἡμέραν Παρασκευήν καί ὥραν 9—12,30 π.μ.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Κ^α ΦΙΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ
Ἐπιστήμων ὀδοντίατρος

Δέχεται καθ' ἑκάστην Ἁγίας Σοφίας 28α

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤ. ΑΠΕΙΛΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, (Α. Π.).—Τό Ἡμιεπίσημον Γερμανικόν Πρακτορεῖον μεταδίδει ὅτι ὁ ὑπουργός τοῦ Ράϊχ δόκτωρ Γκαίμπελς ἀσχολεῖται εἰς τό τελευταῖον του ἄρθρον δημοσιευθέν εἰς τό ἑβδομαδιαῖον περιοδικόν «Ντάς Ράϊχ» μέ τήν θέσιν τῆς Εὐρώπης ἐν ὄψει τῆς μπολσεβικικῆς ἀπειλῆς. Ὁ δόκτωρ Γκαίμπελς τονίζει ὅτι πρωτοῦ παρέλθῃ ἀκόμη ἔτος αἱ γερμανικαί διαπιστώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπέσυραν τήν προσοχήν εἰς τόν δι' ὁλόκληρον τήν Εὐρώπην ὑπάρχοντα καί πάντοτε ἀπειλητικόν καθεστῶτα κίνδυνον τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ἀπεκρούσθησαν παρά τοῦ οὐδετέρου καθώς καί παρά τοῦ ἐχθρικοῦ τύπου ὡς γενόμεναι ἐνσυνειδήτως μέ τόν σκοπόν νά προκαλέσουν πανικόν. Ἀπό τινος χρόνου, τονίζει ὁ ὑπουργός, αἱ ἀντιρρήσεις αὗται τελείως σχεδόν ἐσίγησαν. Ἀρχίζουν ἤδη καί εἰς τάς οὐδετέρας χώρας καί ἐν μέρει καί εἰς τό δυτικόν ἐχθρικόν στρατόπεδον ν' ἀναγνωρίζουν τήν ἀπειλήν ἡ ὁποία πλησιάζει διά τοῦ μπολσεβικισμοῦ τήν ἠπειρόν μας. Ἀρχίζουν νά σκέπτωνται πού δύναται νά καταλήξῃ ὑπό τάς περιστάσεις αὐτάς ἡ ἐξέλιξις αὕτη καί ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι εἰς οἱανδήποτε ἔκτασιν ἡ ἐξέλιξις αὕτη ἀφορᾷ ἡμᾶς θ' ἀποτελῇ ἐντός ὀλίγου τήν ἰδίαν καί διά τούς ἄλλους λαούς τῆς ἠπείρου μας καί ὅτι καί αὐτοί θά ὑποφέρουν ἐπίσης. Ὁ πόλεμος ἐξαγγέλλεται οὕτω ὡς δυσώδητος. Μέχρις ἑνός σημείου τῆς ἐξελίξεως πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἐνδιαφερόμεναι χῶραι βέλουν νά ἔχουν τήν γνώμην ὅτι ὑπόθεσις τῆς Γερμανίας εἶνε νά σταματήσῃ τόν χεῖμαρρον τῶν στεππῶν ἀλλά ἡ γνώμη αὕτη δέν δύναται νά διατηρηθῇ ἐπί μακρόν. Ἂν ἠπειλεῖτο μόνον τό Ράϊχ τότε οἱ ἄλλοι εὐρωπαϊκοί θά ἠδύναντο νά δικαιολογηθοῦν ἀφήνοντες τά πράγματα εἰς τήν φοράν των. Ἡ Γερμανία ὅμως σήμερον εἶνε Εὐρώπη. Ἐκτός ἀμέσου σφαίρας ἐπιρροῆς δέν ὑπάρχει οὐδέ ἑλάχιστον μόριον τῆς ἡμετέρας ἠπείρου τό ὁποῖον νά διαθέτῃ ἰδία μέσα δυνάμεως. Αἱ στρατιωτικαί δυνατότητες αὐτῶν θά ἦταν ἔναντι τοῦ προσεγγίζοντος μπολσεβικισμοῦ ἰσται τῶ μηδενί. Ἄλλωστε, ἡ Εὐρώπη ζῇ ἀποκλειστικῶς διά τῆς δυνάμεως; ἀντιστάσεως τῶν γερμανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Ἂν αὐταί δέν εἶναι εἰς θέσιν πλέον νά ἐξασφαλίσουν τήν ἄμυναν τῆς ἡμετέρας ἠπείρου, τότε αὕτη θά ὑποκύψῃ.

Διότι ὁ μπολσεβικισμός διά τῶν σχεδίων του καί τῶν σκοπῶν του ἀποβλέπει εἰς περισσότερα παρ' ὅσα τις δύναται νά παραδεχθῇ σήμερον εἰς τάς οὐδετέρας χώρας καί εἰς τό δυτικόν ἐχθρικόν στρατόπεδον. Ὁ Στάλιν—καθ' ἃ γράφει ὁ δόκτωρ Γκαίμπελς ἀναφερόμενος εἰς τήν σχεδιαζομένην παρουσίασιν τοῦ 1)3 τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τά Σοβιέτ, εἰς τήν ἀνάληψιν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξύ τοῦ Κρεμλίνου καί τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μπαντόλιο καί εἰς τά πάρα τῆς Μόσχας διευθυνόμενα κινήματα παρτιζάνων εἰς τάς κατεχομένας χώρας—ἔθεσεν εἰς ὅλας τάς γωνίας καί τά ἄκρα τῆς ἡμετέρας ἠπείρου τούς πράκτοράς του. Τοῦ λείπει συνεπῶς μόνον τό Ράϊχ καί ἡ Εὐρώπη θά εἶνε ὥριμος νά πέσῃ εἰς αὐτόν ὡς εὔκολος λεία. Ἐνώπιον τοιούτου ἀμέσου δλήματος αἱ δυτικαί ἐχθρικαί δυνάμεις δέν θά εἶχον πλέον οὐδέ τήν ἐλαχίστην δυνατότητα δρῶσαι νά σταματήσουν τήν πορείαν τῶν γεγονότων. Ἡ Ἀγγλία καί αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἔχασαν τόν πόλεμον τῆς Εὐρώπης καθ'ὅλην τήν γραμμήν. Θά εὑρεθοῦν ἔπειτα ἐνώπιον εὐρωπαϊκοῦ συνασπισμοῦ ἐναντίον τοῦ ὁποίου αὐδέν θά ἰσχύσῃ. Ἐνῶ εἰς τάς ἀγγλοσαξωνικάς χώρας παραδίδονται εἰς φαντασιοπληξίας περί νίκης, ὁ Στάλιν προσπαθεῖ νά δημιουργήσῃ τετελεσμένα γεγονότα. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ταῦτα τά θεωρεῖ οὗτος ὡς τελικά.

Ἐν τῶ μεταξύ εἰς τήν ἀγγλικήν πρωτεύουσαν συζητοῦν ἐπί τοῦ ζητήματος ἂν ὁ χάρτης τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἰσχύει ἀκόμη ἡ ἐπί ποίας χώρας οὗτος πρόκειται νά ἐφαρμοσθῇ καί ἐπί ποίας οὐχί. Φαίνεται ὅτι ἐκεῖ Σέν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ πολιτικοστρατιωτική ἐξέλιξις ἔχει προχωρήσει πολύ. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι θά ἔχουν ἐν περιπτώσει κρισιμότητος ἀκόμη τήν δυνατότητα νά ἀποσυρθοῦν ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς συγχύσεως καί νά ἐπανέλθουν ὅπως καί μετά τόν παγκόσμιον πόλεμον εἰς τήν παλαιάν των ἀπομόνωσιν. Ἡ Ἀγγλία ὅμως κατά τήν ἀποφασιστικήν ὥραν οὐδέν ἄλλο θά ἔχῃ εἰς χεῖρας παρά μίαν πλατωνικήν δήλωσιν καί ἕνα ἀνεπαρκῆ ἀριθμόν μεραρχιῶν. Αἱ ὁποῖαι θά χρειάζωνται ἐπειγόντως διά τήν προστασίαν τῆς μητροπόλεως, προϋποτιθεμένου ὅτι αἱ μεραρχίαι αὗται δέν θά εἶναι ἠλαττωμέναι ἐξ αἰμορραγίας κατά τινα εἰσβολήν καί ὅτι ὁ βρεττανικός λαός, διά λόγους ἐσωτερικούς θά εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀποδεχθῇ εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην μίαν ὑπό τοῦ μπολσεβικισμοῦ ὑπαγορευομένην εὐρωπαϊκήν ἐξέλιξιν. Πλησιάζομεν μέ γιγαντιαῖα βήματα πρός μίαν ἀποφασιστικήν κρίσιν τοῦ πολέμου τούτου.

Ἡ κρισις αὕτη θά εἶνε καί στρατιωτική; καί πολιτικῆς φύσεως. Οἱ σκοποί τούς ὁποίους ἔθεσαν οἱ δυτικοί ἡμῶν ἐχθροί κατερρακώθησαν πλήρως ὑπό τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτυχίας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὁ Στάλιν κατ' οὐδέ να τρόπον ἀφίνεται νά προσδεθῇ εἰς τάς ἀγγλοαμερικανικάς ἰδέας περί τῆς ἐπικειμένης εἰρήνης. Πορεύεται ἰδιον δρόμον καί πρέπει νά θεωρηθῇ ὡς πεπρωμένον τῶν Ἄγγλων καί τῶν Ἀμερικανῶν ὅτι ἡ ὁδός αὕτη μόνον κατά τό πρῶτον ἥμισυ συμφωνεῖ μέ τήν ἰδικήν των. Οὐδέ ἐπί στιγμήν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τό Κρεμλῖνον κατά τήν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης θά τηρήσῃ τήν κατεύθυνσίν του.

Οὐδέποτε μπολσεβικισμός ἔσχε τόσον εὐνοϊκήν εὐκαιρίαν ὅσον σήμερον διά νά πραγματοποιήσῃ τήν ἐπί κεφαλῆς τοῦ προγράμματός του ὑπάρχουσαν παγκόσμιον ἐπανάστασιν. Ἡ Ἀγγλία καί αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς παρέχουν εἰς αὐτό τάς δυνατότητας. Κατά τήν περαιτέρω πρόοδον τῆς ἐξελίξεως ταύτης θά καταστοῦν καί αὐταί αἱ ἴδιαι θυμάτα του. Ὁ ὑπουργός παρατηρεῖ ὅτι τά πράγματα ταῦτα εἶνε τόσον σαφῆ εἰς πάντα σοβαρόν παρατηρητήν, ὥστε πᾶς ὅστις δέν θέλει ν' ἀντιληφθῇ τήν σαφῆ στρατιωτικήν καί πολιτικήν ἐξέλιξιν τοῦ παρόντος πολέμου ἐθελοτυφλεῖ. Ἡ τελευταία περίπτωσις γράφει ὁ ὑπουργός εἶνε ἄνευ ἐξαιρέσεως ἡ περίπτωσις τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμφέρον ν' ἀναβάλουν ὅσον τό δυνατόν περισσότερον τό ἀναμφισβήτητον τῆς παρούσης πολεμικῆς καταστάσεως. Οἱ Ἑβραῖοι κυρίως εἶνε οἱ δημιουργοί ἐκείνης τῆς εὐρωπαϊκῆς ναρκώσεως ἡ ὁποία ὡς μία Ὑποῦλος ἀσθένεια διατρέφει σήμερον πάντας τούς λαούς τῆς ἠμετέρας ἠπείρου. Θέλουν νά ὡριμάσῃ περισσότερον ὁ κίνδυνος ἔως; ὅτου οὗτος καταστῇ ἀναπότρεπτος Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ἔχομεν νά ἀντιμετωπίσωμεν μίαν εἰς ὁλόκληρον τόν κόσμον ἐξαπλωμένην συνωμοσίαν ἐναντίον τῆς Κοινῆς Γνώμης. Καί ἐν τούτω ἐργάζονται ἐπί τῇ βάσει ὡρισμένου συστήματος κατά τό ὁποῖον οἱ συμπαίκται ρίπτουν πρός ἀλλήλους τάς σφαίρας. Πᾶσα διέγερσις ὑγιοῦς ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως τίθεται ἀμέσως; εἰς ἐφαρμογήν παρ' ὁλοκλήρου χορωδίας τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὡς ὑπενθυμίσεμεν βλέπει ἡ εὐρωπαϊκή δημοσιογνώμη τόν κίνδυνον καί ὁ εἷς ἀναμένει παρά τοῦ ἄλλου ὅπως κατονομάσῃ τόν κίνδυνον. Ἡμεῖς, γράφει ὁ ὑπουργός, δέν δυνάμεθα καί δέν θέλομεν νά μᾶς ἐπιρρίψουν τήν μομφήν ὅτι ἐσιγήσαμεν, ἐνῶ καθήκον ἡμῶν ἦτο νά ὁμιλήσωμεν. Δέν ὑπερασπίζομεν μόνον τήν ἰδίαν ἡμῶν ἐθνικήν ζωήν ἀλλά καί τήν ζωήν τῆς ἀνθρωπότητος τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι τά μέγιστα κινδυνεύει. Στρατιωτική προέλασις τοῦ μπολσεβισμοῦ ὅστις δέν θά ἦτο δυνατόν πλέον νά συγκρατηθῇ παρά τῶν γερμανικῶν ἐνόπλων δυνάμεων, θά ἦτο τελικῶς ἡ συγκράτησις καί τό γεγονός τό ὁποῖον θά ἐδημιούργει οὐδέποτε θά ἦτο ἀδύνατον νά ἀλλοιωθῇ.

Γνωρίζομεν ὅτι δέν θά ἀπολαύσωμεν διά τῶν διαπιστώσεων τούτων φίλους ἀλλά αἱ δυνάμεις εἰς ὅλας τάς χώρας τῆς Εὐρώπης θά ἀντλήσουν ἐκ τούτων τήν δύναμιν διά τήν σοβαράν ἀπόφασιν ἡ ὁποία ἵσταται ἐνώπιον ἡμῶν. Ἀτενίζομεν τόν ἐπαπειλοῦντα ἡμᾶς κίνδυνον σαφῶς καί ἀμειλίκτως. Καί ἡ ἠμετέρα ἤπειρος θά ἐπανεύρῃ ἑαυτήν καί ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα δυνάμεως τῆς αὐτοεπιγνώσεως ἡ ὁποία ὡδήγησε μίαν ἡμέραν τό Ράϊχ κατά τήν κρίσιμον στιγμήν του εἰς ἑαυτόν. Ἡ ἀπειλοῦσα ὑπερδύναμις τῶν στεππῶν θά θραυσθῇ καί εἰς τόν ἀγῶνα τοῦτον δι' τήν αὐτοσυνηρησίν της πρέπει ν' ἀρχίσῃ καί θ' ἀρχίσῃ ἡ Εὐρώπη μίαν νέαν καί καλλιτέραν ζωήν.

Θά ἀτένιση αὕτη μετ' ἐμπιστοσύνης τούς λαούς οἱ ὁποῖοι ὑπερασπίζουν τά ἱερώτερα αὐτῶν ἀγαθά καί οἱ ὁποῖοι κατά τόν ζόφον τῶν γεγονότων τοῦ παρόντος πολέμου δέν ἀπώλεσαν τήν ἐμπιστοσύνην των ἐπί τήν αἰωνίαν αὐτῶν ἀποστολήν. Θά ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ πέπλος ὁ ὁποῖος καλύπτει σήμερον ἀκόμη τά γεγονότα, θ' ἀρχίσῃ νά καταπίπτῃ. Εἰς ὅλας τάς χώρας τῆς ἠμετέρας ἠπείρου θά ἀρχίσῃ τότε ἡ μεγάλη ἀνάνηψις. Ὁ κοινός κίνδυνος θά δημιουργήσῃ μίαν κοινήν θέσιν καί πειρατικήν θέλησιν καί τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ τήν ὀρχήν τῆς σωτηρίας».

ΑΠΕΤΥΧΕ ΟΙΚΤΡΩΣ Η ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΓΕΝΕΥΗ, (ΔΝΒ).—Ἡ Ἀμερικανική «Νέα Πολιτική Κίνησις» διωργάνωσε πρό τινος εἰς Φιλλαδέλφεια μίαν δημοσίαν συγκέντρωσιν κατά τήν ὁποίαν κατηγορήθη ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διά τήν ἐποτυχοῦσαν προπαγάνδαν της. «Ἓν ἐξέχον μέλος τῆς ὀργανώσεως κατηγόρησεν τήν κυβέρνησιν ὅτι ἀνεῦρε τόν μῦθον τῆς δολοφονίας στρατιωτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί ηγεναύθη τῶν Φιλιππίνων ὑπό τῶν Ἰαπώνων. Ἐν τῇ πεναγματικότητι οἱ Ἰάπωνες στρατιῶται δέν διέπραξαν κακουργήματα. Ὁ Ἰαπωνικός λαός εἶναι ὁ καθαρώτερος καί τιμιότερος λαός τοῦ κόσμου. Ἡ ἀγωγή τήν ὁποίαν δίδει εἰς τά τέκνα του εἶναι ὑποδειγματική.

Τά «Καθημερινά Νέα» τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπεγράμμισαν τάς διαπιστώσεις ταύτας καί κατέκριναν σφοδρῶς εἰς κύριον αὐτῶν ἄρθρον τόν Ρούσβελτ καί τήν ἐξαρτωμένην ὑπ' αὐτήν Μόσχαν πολιτικήν του.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ (ΔΝΒ)—Τό περιοδικόν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν «Τάϊμ» παρέχει πληροφορίας ἐπί τῆς διαρκῶς ἐγκληματικότητος τῆς νεολαίας εἰς τάς Ἡν. Πολιτείας. Διάφοροι ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι ἐγκληματίαι ἐν Ἀμερικῇ εἶναι σήμερον νέοι ἡλικίας 17 ἐτῶν. Ἡ συμμετοχή των κατά τό Ἔτος 1942 εἰς τά διαπραχθέντα ἐγκλήματα ἡ ὁποία δέν ἦτο καθόλου μικρά ηὐξήθη κατά τό 1943 εἰς Ἕτερα 27,7 ο|ο. Ἀκόμη λυπηρότερος εἶναι ὁ ἀπολογισμός ὅσον ἀφορᾷ τά κορίτσια ἡλικίας κάτω τῶν 21 ἐτῶν. Ὁ ἀριθμός τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων ηὐξήθη κατά τό Ἔτος 1943 εἰς 130,4 ο|ο ἐν σχέσει πρός τό Ἔτος 1942. Ἰδιαιτέρως διεκρίθησαν διά τόν ἀχαλίνωτον βίον των αἱ νεάνιδες αἱ γνωσταί ὑπό τό ὄνομα «Βίκτωρυ Γκέρλ». Ἐπίσης αἱ διαρρήξεις αἱ γενόμεναι ὑπό νεανίδων ηὐξήθησαν κατά 30 ο|ο. Εἰς τήν πρώτην γραμμήν εὑρίσκονται μεταξύ τῶν ἐγκλημάτων κλοπαί αὐτοκινήτων καί ληστεῖαι.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ.κ. ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ & ΣΤΟΓΙΑΓ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (ΔΝΒ)— Μεταξύ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξω